Avizul Comitetului Economic și Social European privind „Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, de modificare a Regulamentului (UE) 2019/1020 și a Directivei (UE) 2019/904 și de abrogare a Directivei 94/62/CE”

[COM(2022) 677 final – 2022/0396 (COD)]

(2023/C 228/16)

Raportor: **István KOMORÓCZKI**

Coraportor: **Panagiotis GKOFAS**

Sesizare	Parlamentul European, 13.3.2023
	Consiliu, 8.3.2023
Temei juridic	Articolele 114 și 304 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene
Secțiunea competentă	Secțiunea pentru agricultură, dezvoltare rurală și protecția mediului
Data adoptării în secțiune	13.4.2023
Data adoptării în sesiunea plenară	27.4.2023
Sesiunea plenară nr.	578
Rezultatul votului	
(voturi pentru/voturi împotrivă/abțineri)	153/0/1

1. **Concluzii și recomandări**

1.1. Cantitatea de deșeuri generate de ambalaje continuă să crească la nivel mondial și sunt extrem de dăunătoare pentru sănătatea, viețile, economiile și planeta noastră, atunci când nu sunt gestionate în mod corespunzător. Prin urmare, Comitetul Economic și Social European (CESE) salută această inițiativă și invită Comisia Europeană să abordeze în mod coordonat aspectele legate de ambalaje, deșeurile de ambalaje și politicile în materie de ambalaje și să armonizeze normele în întreaga UE.

1.2. Sunt necesare măsuri de politică bazate pe dovezi pentru a asigura cele mai bune rezultate pentru mediu. Provocările legate de schimbările climatice oferă Europei oportunitatea de a construi o bază industrială durabilă și orientată către viitor. CESE recomandă ca toate viitoarele inițiative politice ar trebui să se bazeze pe dovezi științifice și pe o înțelegere solidă a impactului lor real asupra mediului. Este util din punct de vedere strategic să se sprijine utilizarea metodologiei de evaluare a ciclului de viață (ECV), ca instrument de evaluare a impactului produselor asupra mediului pe întreaga durată a ciclului lor de viață.

1.3. CESE sprijină eforturile continue de reducere a deșeurilor de ambalaje, deoarece acestea au un impact extrem de negativ asupra mediului. În același timp, regretă că propunerea nu include o analiză aprofundată a impactului preconizat asupra mediului, a sănătății umane și a operatorilor economici. Ambalajele joacă un rol esențial în asigurarea siguranței, sănătății și calității alimentelor. Din această perspectivă, noul regulament ar trebui să abordeze protecția mediului, precum și siguranța consumatorilor.

1.4. CESE subliniază că reutilizarea și reumplerea sunt de departe cele mai bune opțiuni din punctul de vedere al schimbărilor climatice și al mediului. Datorită distanțelor lungi de transport în comparație cu colectarea și reciclarea la nivel local, logistica tot mai amplă va avea un efect negativ. Curățarea sticlelor returnabile sau a articolelor de masă reutilizabile crește consumul de energie, emisiile și consumul de apă. CESE regretă din nou lipsa unei evaluări adecvate a impactului în acest caz.

1.5. Impactul economic va depinde în mod clar de formularea exactă a actelor delegate avute în vedere, care urmează să fie adoptate numai în decurs de cinci ani de la adoptarea regulamentului. Simplul fapt că parametrii concreți ai normelor vor fi cunoscuți numai după adoptarea regulamentului propus creează incertitudini economice enorme și un risc grav pentru ciclul de investiții și inovare.

1.6. Comitetul solicită tuturor părților interesate relevante, cum ar fi partenerii de dialog social, operatorii economici, lucrătorii, consumatorii, organizațiile de protecție a consumatorilor, organizațiile de mediu și Platforma europeană a părților interesate privind economia circulară, să se implice în punerea în aplicare a noului regulament. Transpunerea regulamentului actualizat în legislațiile naționale nu ar trebui să impună sarcini administrative sau operaționale inutile asupra IMM-urilor. În acest sens, este important să se asigure că termenele de punere în aplicare și de intrare în vigoare sunt adecvate. CESE subliniază că regulamentul înlocuiește rolul reciclării stabilit de pachetul privind economia circulară cu articolul 26, care se aplică direct tuturor operatorilor economici, indiferent dacă este sau nu eficient din punctul de vedere al mediului, combinat cu o restricție impusă utilizării ambalajelor, indiferent dacă va conduce sau nu la un pericol pentru sănătate sau la deteriorarea mediului.

1.7. În ce privește criteriile de „reciclare la scară largă", CESE propune creșterea procentului propus de deșeuri de ambalaje reciclate la scară largă (ambalaje colectate, sortate și reciclate în statele membre) de la 75 % la 90 % din populația UE, acoperind, în același timp, cel puțin două treimi din statele membre ale UE până în 2030. Comitetul sprijină, de asemenea, punerea în aplicare a claselor de performanță în materie de reciclare și eliminarea treptată, până în 2030, a ambalajelor de categoria E cu cele mai slabe performanțe.

1.8. CESE recomandă ca obiectivele obligatorii privind conținutul reciclat să fie luate în considerare și aplicate numai pentru anumite materiale de ambalare, în cazul în care acest lucru ar putea duce la o utilizare sporită a materialelor reciclate (de exemplu, a materialelor plastice). În cazul ambalajelor din oțel, obiectivele obligatorii privind conținutul reciclat ar aduce prejudicii și ar putea conduce la o perturbare a pieței deșeurilor de oțel. În plus, criteriile privind posibilitățile de reciclare a ambalajelor ar trebui să includă cerințele de proiectare pentru reciclare, colectare separată, sortare eficace și capacitatea materialului de a fi reciclat de mai multe ori. În plus, orice obiective propuse de reducere a deșeurilor stabilite în regulament ar trebui stabilite pentru fiecare material (obiective specifice materialelor), ținând seama de particularitățile acestora și de ratele de reciclare.

1.9. De asemenea, CESE pune sub semnul întrebării eficacitatea unui obiectiv forfetar de 15 %, deoarece acesta are un impact discriminatoriu asupra consumatorilor din țările cu o producție relativ scăzută de deșeuri de ambalaje pe cap de locuitor. Cifrele statistice arată că producția de deșeuri de ambalaje în țările cu un consum mai mare este de până la trei ori mai mare decât în țările cu un consum scăzut, însă se preconizează că toate țările, fără distincție, vor reduce cantitatea de ambalaje per consumator cu 15 %. În schimb, obiectivul ar trebui calculat pe baza numărului de locuitori, a activității economice, a producției industriale și a veniturilor locuitorilor.

1.10. CESE solicită aplicarea și asigurarea respectării sistemelor de protecție și de sprijin (educație publică, sesiuni de formare, negociere colectivă, scheme de compensare, transfer către alte industrii) pentru lucrătorii angajați în industriile aflate în tranziție și care vor fi afectate în curând de punerea în aplicare a regulamentului revizuit.

1.11. CESE încurajează statele membre să lanseze strategii pentru a dezvolta sectorul și atelierele de reparații, oferind stimulente pentru investițiile în echipamente de reparații, reducând prețul pieselor de schimb și creând sinergii între sectoare.

1.12. Producția de ambalaje este o industrie care se dezvoltă rapid și care implică multe locuri de muncă. Din aceste motive, este necesar să se efectueze în mod regulat evaluări ale impactului și o monitorizare atentă a noilor regulamente în statele membre, atât la nivelul administrației centrale, cât și la nivelul celei locale, întrucât acestea sunt esențiale pentru examinarea impactului asupra viabilității economice, a locurilor de muncă și a durabilității mediului.

1.13. Comisia Europeană este invitată să adopte un cadru diferențiat și personalizat pentru evaluarea, monitorizarea și compararea strategiilor de ambalare pentru diverse produse. Pentru a reduce cantitatea de deșeuri de ambalaje, nevoia reală de ambalaje ar trebui evaluată periodic și ar trebui revizuite soluțiile optimizate. În ceea ce privește buna funcționare a sistemelor naționale de returnare a garanției, va fi important să se găsească modalități prin care noile coduri de bare din UE și cele naționale existente să poată fi utilizate în continuare și să funcționeze în paralel.

1.14. Consumatorii ar trebui implicați și stimulați să reutilizeze, să returneze sau să recicleze materialele de ambalare într-o manieră optimă, prin mecanisme de compensare pozitivă și negativă. Consumatorii vor juca un rol important în sistemul de returnare a garanției, în ceea ce privește reutilizarea și reumplerea, iar CESE solicită campanii de sensibilizare și educare care să le permită consumatorilor să își vadă și să își înțeleagă mai bine rolul.

1.15. CESE solicită Consiliului și Parlamentului European să colaboreze îndeaproape cu autoritățile locale și regionale și cu operatorii economici pentru a găsi cele mai bune modalități de punere în practică a sistemului de etichetare.

1.16. Calitatea și cantitatea de deșeuri determină potențialul de reciclare al acestora. CESE solicită statelor membre să evalueze implicațiile economice și de mediu ale activităților de gestionare a deșeurilor, necesare în timpul fazei de planificare.

1.17. În ceea ce privește principiile legislative, regulamentul combină o normă care afectează în mod direct operatorii economici individuali cu o directivă care abordează obiectivele-cadru pentru statele membre. Prin urmare, acesta ar trebui împărțit în două acte legislative. Prima parte, o directivă care stabilește obiectivele pentru statele membre în ceea ce privește gestionarea ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje. A doua parte, un regulament privind cerințele de bază pentru ambalare și cerințele privind posibilitățile de reciclare și etichetare a acestora.

1.18. În ceea ce privește reducerea cantității de deșeuri, CESE recomandă ca revizuirea legislației privind ambalajele și deșeurile de ambalaje să fie însoțită de o revizuire a Directivei privind depozitele de deșeuri [Directiva 1999/31/CE a Consiliului ([1])], pentru a reduce cantitatea de deșeuri depozitate.

2. **Cadru și context**

Necesitatea de a lua în considerare în permanență impactul ambalajelor asupra mediului

2.1. La nivel global, cele mai multe ambalaje sunt de unică folosință și sunt aruncate sau reciclate, nu refolosite. Autoritățile de mediu ale marilor națiuni industrializate estimează că aproximativ jumătate din totalul deșeurilor municipale solide includ în prezent alimente și materiale folosite pentru ambalarea alimentelor ([2]).

2.2. Din cauza risipei unor resurse valoroase și a poluării provocate de acest sistem de consum și de eliminare, sănătatea noastră, mediul, sustenabilitatea și clima mondială sunt într-un mare pericol.

2.3. Prin urmare, este esențial ca Comisia Europeană să monitorizeze periodic deșeurile de ambalaje, precum și colectarea, gestionarea și reutilizarea acestora, împreună cu toate părțile interesate relevante.

2.4. Se preconizează că industriile aflate în tranziție, precum și angajații și micii proprietari din unele sectoare analizate, se vor confrunta cu dificultăți grave și cu pierderi de venituri sau de locuri de muncă din cauza unei scăderi a cifrei de afaceri totale cauzate de efectul de substituție. Sistemele de protecție socială și inițiativele de recalificare ar putea reduce acest impact.

2.5. În mod similar, unele regiuni care se bazează pe anumite tehnologii de ambalare și pe producția industrială ar putea suferi pierderi de locuri de muncă și migrarea atât în rândul lucrătorilor cu înaltă specializare, cât și în rândul celor mai puțin specializați pe termen scurt. Politicile adaptate la nivel local sunt esențiale pentru a evita exodul creierelor și deșertificarea zonelor rurale și industriale.

2.6. Este esențial să se monitorizeze impactul punerii în aplicare a legislației prin intermediul unui mecanism permanent de evaluare pentru a revizui baza de date a fiecărei țări, pentru a face schimb de bune practici și pentru a propune revizuiri ale parametrilor. Trebuie să se țină seama de potențialele îmbunătățiri ale capacității tehnologice a industriilor de a reutiliza și recicla materiale specifice (de exemplu, materialele plastice biodegradabile), cu un accent special pe sănătatea publică și pe impactul pe termen lung asupra mediului.

Instrumentele sprijinite de Comisia Europeană pentru gestionarea aspectelor legate de ambalaje și de materialele de ambalare

2.7. Proiectul de regulament al Comisiei detaliază rolurile esențiale pe care le joacă digitalizarea și sustenabilitatea în reducerea ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje. Este esențial ca acestea să fie aliniate, dat fiind că ele sunt critice pentru atingerea obiectivelor Pactului verde și pentru îmbunătățirea rezilienței, a prosperității viitoare și a sustenabilității Europei.

([1]) Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri (JO L 182, 16.7.1999, p. 1).
([2]) https://foodprint.org/issues/the-environmental-impact-of-food-packaging

Resursele naturale și energetice pentru ambalaje – preocupări și soluții

2.8. Ambalajele alimentare moderne – un utilizator important al materialelor de ambalare – oferă un mijloc de a face astfel încât produsele alimentare să fie fiabile și igienice, cu o durată lungă de conservare și sigure. Cu toate acestea, majoritatea ambalajelor alimentare încă sunt de unică folosință și nu pot fi reciclate integral dacă nu sunt separate în mod corespunzător de alte particule de materiale și colectate, fiindcă fie sunt murdare de mâncare, fie sunt prea mici sau au mai multe straturi.

2.9. Fiecare tip de ambalaj necesită numeroase resurse, inclusiv energie, apă, substanțe chimice, petrol, minerale, lemn și materiale textile. În plus, producția sa generează frecvent ape uzate și nămoluri cu substanțe chimice nocive și emisii atmosferice de gaze cu efect de seră, metale și particule grele.

2.10. Diverse materiale artificiale și sintetice, inclusiv ceramica, sticla, metalul, hârtia, cartonul, ceara, lemnul și, tot mai mult, materialele plastice, sunt utilizate pentru a crea ambalaje alimentare moderne. Majoritatea acestor ambalaje sunt fabricate din sticlă, plastic rigid, hârtie și carton. Chiar dacă unele materiale plastice mai recente sunt create din porumb și din alte materiale vegetale, majoritatea sunt fabricate în continuare din petrol și conțin aditivi precum polimerii.

2.11. Este esențial ca, în propunere, Comisia Europeană să stabilească un conținut minim obligatoriu de materiale de origine biologică de cel puțin 60 % pentru ambalajele compostabile. Cartonul este adesea căptușit cu materiale plastice ce nu sunt vizibile și multe forme diferite de ambalaj sunt imprimate cu cerneluri.

2.12. Utilizarea crescută a diferitelor tipuri de ambalaje, împreună cu gradul scăzut de reutilizare și de reciclare, ar putea îngreuna crearea unei economii circulare cu emisii scăzute de dioxid de carbon în UE.

2.13. CESE consideră că ambalajele compostabile care pot intra în contact cu alimentele reprezintă soluția cea mai potrivită și joacă un rol esențial în asigurarea faptului că mai multe deșeuri sunt biodegradabile. De asemenea, acest lucru ar reduce cantitatea de materiale plastice nebiodegradabile, care altfel contaminează compostul.

3. **Ambalajele din plastic**

3.1. ONU a caracterizat poluarea oceanelor cu plastic ca fiind „o calamitate planetară”, în principal din cauza cantității de ambalaje alimentare fabricate din plastic care ajung în râuri ([3]). Acest lucru generează îngrijorări pentru toate speciile acvatice.

3.2. Statele membre vor trebui să ia în considerare o nouă abordare în ceea ce privește materialele plastice, pe baza economiei circulare. Ele pot promova dezvoltarea opțiunilor de ambalaje circulare, optând pentru materiale polimerice specifice, pentru a asigura un nivel mai bun al posibilităților de reciclare. Atunci când reciclarea materialelor plastice nu este o opțiune, ele ar trebui utilizate pentru producția de biocombustibili.

4. **Materialele permanente, datele privind reciclarea și problemele legate de obiectivele de reumplere a sticlelor pentru băuturi alcoolice**

4.1. Diferitele materiale pentru ambalarea alimentelor au diferite caracteristici și proprietăți, ceea ce le afectează potențialul de reciclare. Materialele precum aluminiul, sticla și oțelul sunt considerate „materiale permanente”, întrucât acestea prezintă o degradare minimă pe parcursul duratei de exploatare și pot fi reciclate la nesfârșit, fără a-și pierde calitatea sau proprietățile materiale inerente.

4.2. Interesul pentru materialele permanente a crescut semnificativ, în paralel cu viziunea privind economia circulară. Aceste materiale trebuie recunoscute în mod adecvat în legislația viitoare, iar viitoarele politici trebuie să sprijine în mod eficient reciclarea lor.

4.3. Ambalajele din fibre și cele bazate pe alte materiale naturale pot sprijini o creștere decuplată de utilizarea resurselor. Ele sunt realizate din materii prime regenerabile, fiind totodată durabile, atractive, reciclabile și biodegradabile. Studii recente au indicat că ambalajele pe bază de fibre pot fi reciclate de peste 25 de ori, demonstrând că sunt o componentă esențială a economiei circulare.

([3]) https://www.newscientist.com/article/mg25333710-100-pollution-is-the-forgotten-global-crisis-and-we-need-to-tackle-it-now

4.4. Rata de reciclare a ambalajelor de sticlă în UE în 2020 a ajuns în medie la 76 % ([4]), existând posibilități de îmbunătățire a schemelor de colectare și a sortării în unele state membre. În 2017, ratele au fost de 95 % în Suedia, 88,4 % în Germania, 78 % în Italia și 61 % în Franța ([5]).

4.5. Propunerea stabilește obiective obligatorii pentru reutilizarea și reumplerea sticlelor de băuturi alcoolice. Totuși, operatorii economici importanți sunt ferm convinși că aceste obiective pot prezenta provocări semnificative atât în ceea ce privește aprovizionarea, cât și riscurile pentru sănătate, având în vedere că sticlele sunt utilizate în mod normal de consumatori și în alte scopuri practice. Această reutilizare obligatorie ar putea cauza probleme, parțial din cauza unor posibile infecții cauzate, printre altele, de dezvoltarea agenților patogeni și a bacteriilor.

5. **Poluarea apei și a solului cauzată de ambalajele alimentare**

5.1. Atunci când ambalajele sunt eliminate în depozitele de deșeuri, în special dacă sunt compuse din ambalaje de materiale plastice, substanțele chimice din materialele de ambalare, cum ar fi cerneala și culorile folosite pentru etichetare, se pot scurge în apele subterane și în sol, cauzând totodată o contaminare la un nivel inacceptabil a solului și a mediului.

5.2. Deșeurile de plastic, în special, sunt transportate frecvent în regiunile cele mai îndepărtate ale planetei, punând în pericol viața oamenilor, a păsărilor și a mediului marin. Poluarea cu materiale plastice din oceane s-a resimțit atât de rău, încât șeful afacerilor oceanice al ONU a numit-o criză planetară.

5.3. Contaminarea oceanelor este doar unul dintre efectele negative ale plasticului asupra ecosistemului. Potrivit unui studiu, o treime din toate materialele plastice sunt aruncate și ajung în apă sau în sol. Alte studii indică faptul că poluarea cu microplastice din solurile din întreaga lume este de 4 până la 23 de ori mai mare decât cantitatea de microplastice din oceanele noastre.

5.4. Microplasticele din sol pot afecta negativ comportamentul animalelor care trăiesc în sol, cum ar fi râmele, pot răspândi boli și pot produce alte efecte nocive. Microplastice au fost găsite și la nou-născuți. În plus, materialele plastice degradante absorb substanțe nocive, cum ar fi pesticidele ca diclor-difenil-tricloretanul (DDT), odată ce se află în soluri și în ape.

6. **Poluarea aerului și a oceanelor cauzată de ambalajele alimentare**

6.1. Deșeurile de ambalaje alimentare care nu pot fi transformate în compost sau reciclate sunt adesea eliminate în depozitele de deșeuri, dar emit emisii atmosferice, inclusiv gaze cu efect de seră. Depozitele de deșeuri eliberează metan, amoniac și hidrogen sulfurat. În schimb, incineratoarele eliberează mercur, plumb, clorură de hidrogen, dioxizi de sulf, oxizi de azot, particule în suspensie și dioxine, care sunt compușii cei mai periculoși.

6.2. Majoritatea paharelor și a capacelor de cafea, a capsulelor de cafea, a recipientelor din stirospumă, a sticlelor și a dopurilor din plastic, a foliilor din plastic, a suporturilor de tip six-pack și a pungilor de plastic pentru cumpărături sunt concepute pentru unică folosință. Dacă nu sunt reciclate, ele se adună în apele curgătoare, iar animalele le pot confunda cu hrană sau se pot agăța în ele.

6.3. Toate materialele plastice care plutesc pe oceane sunt extrem de dăunătoare pentru animale. *Ocean Conservancy* ([6]) afirmă că: „Plasticul a fost găsit în cazul a 59 % din păsările marine, cum ar fi albatroșii și pelicanii, la 100 % din speciile de broaște țestoase marine și la peste 25 % din peștii eșantionați de pe piețele de fructe de mare”.

6.4. În timp ce miliardele de kilograme de plastic sunt compuse din mii de miliarde de particule, rotindu-se în jurul oceanelor, transportate de curenți, doar o proporție de aproximativ 5 % din această cantitate este vizibilă la suprafață; restul plutește sub nivelul de suprafață sau se depune pe fundul oceanelor.

6.5. CESE consideră că este esențial să se promoveze reciclarea organică a deșeurilor alimentare și a deșeurilor de ambalaje alimentare compostabile, având în vedere, de asemenea, că, începând cu 31 decembrie 2023, colectarea separată pentru reciclarea organică a deșeurilor alimentare va fi obligatorie. Dejecțiile animaliere, cum ar fi gunoiul de grajd și tulbureala, oferă posibilitatea de a genera îngrășăminte organice, biogaz sau biometan.

([4]) https://www.statista.com/statistics/1258851/glass-recycling-rate-in-europe
([5]) https://feve.org/glass_recycling_stats_2018
([6]) https://oceanconservancy.org/about

7. **Observații generale**

7.1. CESE sprijină ambiția Comisiei Europene de a revizui cerințele privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, pentru a limita cantitatea, dimensiunea și greutatea ambalajelor de pe piața unică a UE, pentru a preveni producerea de deșeuri de ambalaje inutile, pentru a sprijini reciclarea de înaltă calitate și pentru a crește posibilitatea de reciclare și reutilizarea ambalajelor.

7.2. Orice revizuire a legislației privind ambalajele și deșeurile de ambalaje ar trebui să fie pe deplin aliniată la obiectivele generale ale Pactului verde european – neutralitatea climatică, utilizarea durabilă a resurselor naturale și protecția mediului – și ar trebui să fie în concordanță cu legislația conexă, cum ar fi Planul de acțiune pentru economia circulară, Directiva-cadru privind deșeurile, Directiva privind materialele plastice de unică folosință, Directiva privind proiectarea ecologică, precum și cu legislația UE privind materialele care intră în contact cu alimentele.

7.3. CESE subliniază necesitatea unor criterii stricte privind reciclarea ambalajelor. Ambalajele ar trebui să fie considerate reciclabile în cazul în care ambalajul poate fi reciclat de mai multe ori într-un circuit permanent de materiale și nu doar în cazul în care sunt îndeplinite criteriile de proiectare, iar materialele sunt colectate separat și sortate fără contaminare.

7.4. CESE consideră că criteriile procentuale pentru ambalajele care urmează să fie reciclate la scară largă ar trebui completate de o cerință cantitativă care să acopere un număr suficient de state membre ale UE.

7.5. Comitetul sprijină punerea în aplicare a „claselor de performanță în ceea ce privește posibilitatea de reciclare”, stabilite pe baza criteriilor de „proiectare în vederea reciclării” pentru categoriile de ambalaje. CESE salută armonizarea tuturor materialelor și speră ca eliminarea treptată a ambalajelor să beneficieze de gradul E de performanță până în 2030.

7.6. În 2020, rata medie de reciclare la nivelul UE a atins 85,5 % pentru ambalajele din oțel, 74 % pentru ambalajele din sticlă și 82 % pentru ambalajele din hârtie. Circuitele pentru aceste materiale sunt relativ eficace. Adoptarea unui obiectiv privind conținutul reciclat pentru ambalajele din oțel, de exemplu, ar putea conduce la destabilizarea și fragmentarea pieței materiilor prime secundare/deșeurilor secundare și ar avea un impact negativ asupra mediului. Obiectivele obligatorii privind conținutul reciclat ar trebui să fie aplicabile numai pentru anumite grupuri de ambalaje și materiale, în cazul cărora adoptarea ar putea duce la îmbunătățiri ale pieței și la o utilizare sporită a materialelor reciclate (de exemplu, a materialelor plastice).

7.7. CESE subliniază că cotele de piață ale diferitelor materiale de ambalare din volumul total al deșeurilor de ambalaje din statele membre trebuie luate în considerare la evaluarea potențialului de reducere a deșeurilor. Ar trebui stabilite obiective de reducere pentru fiecare dintre materialele de ambalare (plastic, hârtie, metale feroase, aluminiu etc.), având în vedere evoluția ratelor de reciclare de-a lungul timpului, pentru a asigura condiții de concurență echitabile și pentru a preveni înlocuirea nedorită a materialelor de ambalare cu cele cu un grad scăzut de reciclare.

7.8. Statele membre ale UE trebuie stimulate în mod eficace să sprijine noi investiții în infrastructură și tehnologii de reciclare, precum și în cercetare și dezvoltare.

7.9. CESE consideră că revizuirea Directivei privind ambalajele și deșeurile de ambalaje trebuie, de asemenea, să fie însoțită de o revizuire a Directivei privind depozitele de deșeuri (99/31/CE), pentru a sprijini întreruperea eliminării deșeurilor de ambalaje în depozitele de deșeuri. Reducerea cantității de deșeuri care ajung în depozitele de deșeuri ar fi în conformitate cu angajamentul UE de a recicla și de a reduce deșeurile.

7.10. Regulamentul revizuit respectă și aplică principiul neutralității materialelor, adică permite alegerea unui material de ambalare pe baza adecvării sale pentru o anumită utilizare, a caracteristicilor sale tehnice și structurale și a profilului său general de mediu.

8. **Observații specifice**

8.1. Pe lângă legislația propusă, inclusiv în ceea ce privește etichetarea, comunicarea, colectarea, sortarea și elementele legate de potențialul de reutilizare, CESE este de părere că statele membre ar trebui să ia în considerare posibilitatea de a introduce restricții în ceea ce privește producția de materiale de ambalare, și instrumente fiscale suplimentare, pentru a respecta termenele din Pactul verde.

8.2. CESE propune ca UE și statele membre să sprijine prin toate mijloacele disponibile posibilitatea de reciclare și reutilizare a ambalajelor, fie prin oferirea de stimulente pentru utilizarea de alternative de materiale reciclabile sau regenerabile, fie prin descurajarea materialelor de ambalare cu caracteristici scăzute de reciclare.

8.3. Operatorii economici implicați în acest sector important și care au responsabilități majore față de angajați și de locurile de muncă ar trebui să primească sprijin financiar din partea statelor membre în procesul de tranziție.

8.4. Ar trebui instituite politici naționale și internaționale clare, pentru a identifica producătorii de deșeuri ale căror deșeuri sunt transportate către alte state membre.

8.5. Statele membre ar trebui să încurajeze părțile interesate să dezvolte noi idei pentru ambalare și o etichetare corespunzătoare, pentru a îndeplini obiectivele Pactului verde și a evita orice fraudă asociată produselor europene originale.

8.6. Rolul municipalităților în ceea ce privește colectarea și gestionarea deșeurilor ar trebui definit în mod clar, pentru a evita existența unor proceduri și infrastructuri multiple și diferite pentru gestionarea deșeurilor.

Bruxelles, 27 aprilie 2023.

Președintele
Comitetului Economic și Social European
Oliver RÖPKE